

1. Országos Evangélikus Középiskolai Hittanverseny

Kijelölt igeszakaszok a 2026-os középiskolai hittanversenyre

Az Úr hangjai – Hogyan szólal meg Isten az Ó- és Újszövetségben?

Isten megjelenik Mózesnek, és elhívja őt - 2Móz 3,1-15

1 Mózes pedig apósának, Jetrónak, Midján papjának a juhait legeltette. Egyszer a juhokat a pusztán túlra terelte, és eljutott az Isten hegyéhez, a Hórebhez. 2 Ott megjelent neki az Úr angyala tűz lángjában egy csipkebokor közepéből. Látta ugyanis, hogy a csipkebokor tűzben ég, de mégsem ég el a csipkebokor. 3 Akkor Mózes ezt mondta magában: Odamegyek, és megnézem ezt a nagy csodát: miért nem ég el a csipkebokor? 4Amikor az Úr látta, hogy odamegy megnézni, megszólította őt Isten a csipkebokor közepéből, és ezt mondta: Mózes! Mózes! Ő pedig így felelt: Itt vagyok! 5Isten ekkor azt mondta: Ne jöjj közelebb! Oldd le sarudat a lábadról, mert szent föld az a hely, ahol állsz! 6 Majd ezt mondta: Én vagyok atyádnak Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene. Ekkor Mózes eltakarta az arcát, mert félt rátekinteni az Istenre. 7 Az Úr pedig azt mondta: Megláttam népem nyomorúságát Egyiptomban, és meghallottam segélykiáltásukat a sanyargatók miatt, mert ismerem fájdalmukat. 8 El is megyek, hogy kimentsem őket Egyiptom kezéből, és elvigyem őket arról a földről egy jó és tágas földre, tejjel és mézzel folyó földre: a kánaáni, a hettita, az emóri, a perizzi, a hivvi és a jebúsi nép helyére._9 Bizony, eljutott hozzám Izráel fiainak segélykiáltása; látom is, hogy mennyire sanyargatják őket az egyiptomiak. 10 Most azért menj! Elküldelek téged a fáraóhoz: vezesd ki népemet, Izráel fiai Egyiptomból!_11 Mózes azonban ezt felelte erre az Istennek: Ki vagyok én, hogy elmenjek a fáraóhoz, és kivezesse Egyiptomból Izráel fiai? 12 De Isten azt mondta: Bizony, én veled leszek! Ez lesz annak a jele, hogy én küldelek: Amikor kivezeted a népet Egyiptomból, ennél a hegynél fogjátok áldozattal szolgálni az Istent. 13De Mózes azt felelte Istennek: Ha majd elmegyek Izráel fiaihoz, és azt mondom nekik: atyáitok Istene küldött engem hozzátok, és ők megkérdezik tőlem, hogy mi a neve, akkor mit mondjak nekik? 14Isten ezt felelte Mózesnek: Vagyok, aki vagyok. Majd azt mondta: Így szólj Izráel fiaihoz: A „Vagyok” küldött engem hozzátok. 15 Még ezt is mondta Isten Mózesnek: Így szólj Izráel fiaihoz: Az Úr, atyáitok Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene küldött engem hozzátok. Ez az én nevem mindörökre, így szólítsatok engem nemzedékről nemzedékre!

Sámuel elhívása - 1Sám 3,1- 21

1 Az ifjú Sámuel pedig az Úr szolgálja volt Éli felügyelete alatt. Abban az időben ritkaság volt az Úr igéje, nem volt gyakran látomás. 2 Egy napon az történt, hogy Éli a szokott helyén feküdt. Szeme már meggyengült, alig látott. 3 Az Isten mécsese még nem aludt ki, és Sámuel ott feküdt az Úr templomában, ahol az Isten ládája volt. 4 Az Úr szólította Sámuel, és ő így felelt: Itt vagyok. 5Majd odafutott Élihez, és ezt mondta: Hívtál engem, itt vagyok. Ő azonban így válaszolt: Nem hívtalak, menj vissza, feküdj le! Elment tehát, és lefeküdt. 6 De újra szólította az Úr Sámuel, Sámuel pedig fölkelt, odament Élihez, és ezt mondta: Hívtál engem, itt vagyok. Ő azonban így felelt: Nem hívtalak, fiam, menj vissza, feküdj le! 7 Sámuel még nem ismerte az Urat, mert az Úr még nem jelentette ki igéjét neki. 8 Az Úr azonban harmadszor is szólította Sámuel. Ő pedig fölkelt, megint odament Élihez, és ezt mondta: Hívtál engem, itt vagyok. Ekkor értette meg Éli, hogy az Úr szólítja az ifjút. 9 Azért ezt mondta Éli Sámuelnek: Menj, feküdj le, és ha újból szólít, ezt mondd: Szólj, Uram, mert hallja a te szolgád! Sámuel elment, és lefeküdt a helyére 10 Az Úr pedig eljött, megállt, és szólította, mint azelőtt: Sámuel, Sámuel! Sámuel pedig így felelt: Szólj, mert hallja a te szolgád. 11 Akkor az Úr ezt mondta Sámuelnek: Én olyan dolgot fogok véghezvinni Izráelben, hogy aki csak hallja, belecsendül mind a két fülle.

Illés a Hóreb-hegyen - 1Kir 19, 9- 15

9 Itt bement egy barlangba, és ott töltötte az éjszakát. Egyszer csak így szólt hozzá az Úr igéje: Mit csinálsz itt, Illés? 10 Ő így felelt: Sokat buzgólkodtam az Úrért, a Seregek Istenéért, mert Izráel fiai elhagyták szövetségedet, lerombolták oltáraidat, prófétáidat pedig fegyverrel ölték meg. Egyedül én maradtam meg, de az én életemet is el akarják venni. 11 Az Úr ezt mondta: Gyere ki, és állj a hegyre az Úr színe elé! És amikor elvonult az Úr, nagy és erős szél szaggatta a hegyeket, és tördelte a sziklákat az Úr előtt; de az Úr nem volt ott a szélben. A szél után földrengés következett; de az Úr nem volt ott a földrengésben. 12 A földrengés után tűz támadt; de az Úr nem volt ott a tűzben. A tűz után halk és szelíd hang hallatszott. 13 Amikor Illés ezt meghallotta, palástjával eltakarta az arcát, kiment, és megállt a barlang bejáratánál. Egy hang pedig így szólt hozzá: Mit csinálsz itt, Illés? 14 Ő így felelt: Sokat buzgólkodtam az Úrért, a Seregek Istenéért, mert Izráel fiai elhagyták szövetségedet, lerombolták oltáraidat, prófétáidat pedig fegyverrel ölték meg. Egyedül én maradtam meg, de az én életemet is el akarják venni. 15 Ekkor azt mondta neki az Úr: Menj, kelj ismét útra a pusztán át Damaszkuszba, és amikor odaérsz, kend fel Hazáélt Arám királyává.

Jézus születése - Lk 2,8-14

8 Pásztorok tanyáztak azon a vidéken a szabad ég alatt, és őrködtek éjszaka a nyájuk mellett. 9 És az Úr angyala megjelent nekik, körülragyogta őket az Úr dicsősége, és nagy félelem vett erőt rajtuk. 10 Az angyal pedig ezt mondta nekik: Ne féljete, mert íme, nagy örömet hirdetek nektek, amely az egész nép öröme lesz: 11 üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában. A jel pedig ez lesz számotokra: találtok egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban. 13 És hirtelen mennyei seregek sokasága jelent meg az angyallal, akik dicsérték az Istent, és ezt mondták: 14 Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarat. 15 Miután elmentek tőlük az angyalok a mennybe, a pásztorok így szóltak egymáshoz: Menjünk el Betlehembe, és nézzük meg azt, ami ott történt, amit az Úr tudtunkra adott. 16 Elmentek tehát sietve, és megtalálták Máriát, Józsefet és a jászolban fekvő kisgyermeket. 17 Amikor meglátták őt, elmondták mindazt, amit erről a kisgyermekről az angyalok hirdettek, 18 és mindenki, aki hallotta, elcsodálkozott azon, amit a pásztorok mondtak nekik. 19 Mária pedig mindezeket a beszédeket megjegyezte, és szívében forgatta.

Jézus megkeresztelkedése - Mt 3,13-17

13 Akkor eljött Jézus Galileából a Jordán mellé Jánoshoz, hogy keresztelje meg őt. 14 János azonban megpróbálta visszatartani őt: Nekem volna szükségem arra, hogy megkeresztelj, és te jössz hozzám? 15 Jézus ezt válaszolta: Engedj most, mert így illik minden igazságot betöltenünk. Akkor engedett neki. 16 Amikor pedig Jézus megkeresztelkedett, azonnal kijött a vízből, és íme, megnyílt az ég, és látta, hogy Isten Lelke mint egy galamb aláereszkedik, és őreá száll. 17 És íme, hang hallatszott a mennyből: Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm.

A jó pásztor - Jn 10,1-5;14-18

1 Bizony, bizony, mondom nektek: aki nem az ajtón megy be a juhok aklába, hanem másfelől hatol be, az tolvaj és rabló, 2 de aki az ajtón megy be, az a juhok pásztora. 3 Neki ajtót nyit az őr, és a juhok hallgatnak a hangjára, a maga juhait pedig nevükön szólítja és kivezeti. 4 Amikor a maga juhait mind kivezeti, előttük jár, és a juhok követik, mert ismerik a hangját. 5 Idegent pedig nem követnek, hanem elfutnak tőle, mert az idegenek hangját nem ismerik.

14 Én vagyok a jó pásztor, én ismerem az enyéimet, és az enyéim ismernek engem, 15 ahogyan az Atya ismer engem, én is úgy ismerem az Atyát, és én életemet adom a juhokért. 16 Más juhaim is vannak nekem, amelyek nem ebből az akolból valók; azokat is vezetnem kell, és hallgatni fognak a hangomra, és akkor lesz egy nyáj, egy pásztor. 17 Azért szeret engem az Atya, mert én odaadom az életemet, hogy

azután újra visszavegyem. 18 Senki sem veheti el tőlem: én magamtól adom oda. Hatalmam van arra, hogy odaadjam, és hatalmam van arra, hogy ismét visszavegyem: ezt a küldetést kaptam az én Atyámtól.

Jézus megdicsőülése - Mt 17,1- 13

1 Hat nappal ezután Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és testvérét, Jánost, és felvitte őket külön egy magas hegyre. 2 És szemük láttára elváltozott: arca fénylett, mint a nap, ruhája pedig fehérén ragyogott, mint a világosság. 3 És íme, megjelent előttük Mózes és Illés, és beszélgettek Jézussal. 4 Péter ekkor megszólalt, és ezt mondta Jézusnak: Uram, jó nekünk itt lenni! Ha akarod, készítek itt három sátrat: neked egyet, Mózesnek egyet és Illésnek egyet. 5 Miközben ezt mondta, íme, fényes felhő borította be őket, és hang hallatszott a felhőből: Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm, őt hallgassátok! 6 Amikor a tanítványok ezt meghallották, arcra borultak, és nagy félelem fogta el őket. 7 Ekkor Jézus odament, megérintette őket, és így szólt hozzájuk: Keljetek fel, és ne féljetek! 8 Amikor pedig föltekintettek, senkit sem láttak, csak Jézust egyedül. 9 Miközben jöttek le a hegyről, megparancsolta nekik Jézus: Senkinek se mondjátok el ezt a látomást, amíg fel nem támad az Emberfia a halottak közül.

Saul megtérése ApCsel 9,1- 30

1 Saul pedig az Úr tanítványai elleni fenyegetéstől és öldökléstől lihegve elment a főpaphoz, 2 és levelet kért tőle Damaszkuszba a zsinagógákhoz, hogy ha talál olyanokat, akik az Úr útjának követői, akár férfiakat, akár nőket, megkötözve vihesse azokat Jeruzsálembe. 3 Útközben azonban, amikor éppen Damaszkuszhoz közeledett, hirtelen mennyei fény ragyogott fel körülötte, 4 és amint a földre esett, hallotta, hogy egy hang így szólt hozzá: Saul, Saul, miért üldözöl engem? 5 Ő pedig megkérdezte: Ki vagy, Uram? Az így válaszolt: Én vagyok Jézus, akit te üldözöl. 6 De kelj fel, menj be a városba, és ott megmondják neked, mit kell tenned. 7 A vele utazó férfiak pedig szótlánul álltak, mert hallották ugyan a hangot, de senkit sem láttak. 8 Saul pedig felkelt a földről, és kinyitotta szemét, de semmit sem látott. Ezért kézen fogva vezették be Damaszkuszba, 9 és három napig nem látott, nem evett és nem ivott. 10 Volt Damaszkuszban egy tanítvány, név szerint Anániás. Az Úr megszólította őt látomásban: Anániás! Ő így válaszolt: Íme, itt vagyok, Uram. 11 Az Úr pedig így szólt hozzá: Kelj fel, menj el abba az utcába, amelyet Egyenes utcának hívnak, és keresd meg Júdás házában a tarzusi Saul: mert íme, imádkozik, 12 és látomásban látja, hogy egy Anániás nevű férfi jön be hozzá, és ráteszi a kezét, hogy lászon. 13 Anániás így válaszolt: Uram, sokaktól hallottam erről a férfiről, mennyi rosszat tett a te szentjeid ellen Jeruzsálemben, 14 és ide is meghatalmazást kapott a főpapoktól, hogy elfogja mindazokat, akik segítségül hívják a te nevedet. 15 Ezt mondta neki az Úr: Menj el, mert választott

eszközöm ő, hogy elvigye a nevemet a népek, a királyok és Izráel fiai elé. 16 Én pedig meg fogom mutatni neki, mennyit kell szenvednie az én nevemért. 17 Anániás pedig elment, és bement abba a házba, rátette a kezét, és ezt mondta: Testvérem, Saul! Az Úr, az a Jézus, aki megjelent neked az úton, amelyen jöttél, azért küldött engem, hogy újra láss, és megtelj Szentlélekkel. 18 És egyszerre, mintha pikkelyek estek volna le a szeméről, újra látott, azután felkelt, és megkeresztelkedett, 19 majd miután evett, erőre kapott. Néhány napig együtt volt a damaszkuszi tanítványokkal. 20 és azonnal hirdetni kezdte a zsinagógákban, hogy Jézus az Isten Fia. 21 Mindenki csodálkozott, aki hallotta, és így szóltak: Hát nem ő az, aki üldözte Jeruzsálemben azokat, akik segítségül hívják ezt a nevet, és aki ide is azért jött, hogy megkötözve a főpapok elé vigye őket? 22 De Saul egyre jobban felbátorodott, és zavarba hozta a damaszkuszi zsidókat, bebizonyítva nekik, hogy Jézus a Krisztus. 23 Amikor pedig már jó néhány nap eltelt, a zsidók elhatározták, hogy végeznek vele. 24 Saul azonban megtudta, hogy mire készülnek. Még a kapukat is éjjel-nappal őrizték, hogy megölhessék, 25 de a tanítványok elvitték, és éjjel a városfalon lebecsátották egy kosárban. 26 Amikor Saul megérkezett Jeruzsálembe, csatlakozni próbált a tanítványokhoz, de mindenki félt tőle, mert nem hitték el, hogy tanítvány. 27 Barnabás azonban maga mellé vette, elvitte az apostolokhoz, és elmondta nekik, hogyan látta az Urat az úton, beszélt is vele, és milyen bátran szólt Damaszkuszban Jézus nevében. 28 Ettől fogva velük együtt járt-kelt Jeruzsálemben, nyíltan szólt az Úr nevében. 29 Beszélt és vitázott a görög nyelvűekkel, azok pedig arra készültek, hogy végeznek vele. 30 Amikor azonban megtudták ezt a testvérek, levitték őt Cézaréába, és elküldték Tarsuszba.